

BLUN DER

Ik denk dat ik pas een week of zes achter het raam werkte. Mijn buurvrouwen hadden me al stevig opgevoed waar het prijzen betrof en ook lukte het me steeds beter om mijn klanten op tijd de deur uit te helpen. Wanneer zij langer wilden blijven of niet klaar konden komen, vroeg ik er geld bij. Mijn zelfvertrouwen groeide met de dag en ik was eigenwijs genoeg om te denken dat ik het allemaal wel doorhad en ik een volleerd prostituée was. Toen gebeurde mij het volgende: Het was de hele week al druk geweest omdat er een Internationale conferentie gehouden werd van bankmanagers. Allemaal goed in het pak en voldoende zakgeld van huis meegenomen dus we verdienden lekker. Op de bewuste vrijdagavond kreeg ik een Zwitser binnen die ook de conferentie bezocht. Hij had een aardige slok op maar was niet lazarus dus ik nam hem toch mee al had hij een arrogante kop waar ik me twijfelachtig over voelde. Mijn collega's hielden het voor gezien die avond en waren zich allemaal aan het omkleden om naar huis te gaan.

De Zwitser bleek inderdaad zo arrogant als hij eruit zag en hij wilde mij de schuld geven van het feit dat hij z'n lul niet omhoog kreeg. Ik stonk daar mooi niet in en vroeg er fl 50,- bij voor de extra tijd. Hij leek weer wat meer begrip te krijgen voor mijn situatie, werd weer vriendelijk, en beloofde me extra te betalen. Ik wist dat hij dat geld bij zich had want ik had natuurlijk meegekeken in zijn knip toen hij me eerder betaalde. Toch ben ik zo achterlijk geweest om hem "achteraf" die extra 50 piek te laten betalen en natuurlijk heb ik die nooit gekregen want hij wist dat mijn collega's al vertrokken waren dus dat ik alleen in het pand aanwezig was. Ik heb nog wel geprobeerd om hem te intimideren maar hij was niet onder de indruk van mijn grote mond en liep naar de deur. Ik ben niet zo gek groot en kon hem dus niet tegen houden maar in een laatste poging mijn gezichtsverlies te voorkomen riep ik dat deze avond voor hem een stuk duurder zou gaan worden wanneer hij mij niet betaalde. De man lachte en liep de deur uit. Op dat moment trok ik zijn design-bril van zijn neus en brak die in tweeën, propte de gebroken bril in zijn handen, duwde hem de straat op en smakte de deur dicht de man verbijsterd op de stoep achterlatend.

Ik voelde me wel stoer over mijn kordate optreden maar had liever mijn 50 piekjes ontvangen zodat ik heb geleerd dat er tussendoor ook afgerekend moet worden. Het allerbelangrijkste wat ik hiervan heb opgestoken is: geen klanten meenemen waar ik van te voren al een onprettig gevoel bij heb. Al is me niet altijd duidelijk waarom ik iemand niet wil, hanteer ik deze regel: "bij twijfel is het altijd nee!"

Lola

